

кова се усили, щото насмалко остана да захванатъ да се биятъ единъ други. Шона, Кръстю и М. Стоенчовъ бѣха посрѣдници да ги помиратъ. Слѣдъ дълги распръви, пакъ се помириха. Кавлака Василъ на утрината пристигна при тѣхъ и имъ каза да минатъ кхдѣ *Кара-Кютюкѣ*, и отъ тѣхъ да слѣзатъ нѣкои-други на *Каи-леискиятъ лозя да взематъ въведената Стоила*.

При расчуванието, че се търси М. Стоенчовъ отъ правителството за Костакувитѣ револвери и отъ строгото прѣлѣждане за убийството на Стоянъ Айряна и на фамилията му, членовѣтъ неможаха да се събиратъ на мѣста, дѣто можаха да се компрометиратъ. Читалището не бѣ вече удобно мѣсто за събрание. Нѣкои си забѣлѣжиха и се всхмниха, че все едни лица се събиратъ тамъ. По тайни срѣщания опрѣдѣли се мѣсто за събрание у дюкянѣтъ на К. Тотювъ, въ новиятъ черковенъ ханъ до касапницитѣ; заржча се на поканенитѣ единъ по единъ да пристигватъ, никой да не ги съглѣда като влизатъ. Събраха се: Нено, П. Костовъ А. кутевъ, (който бѣше почналъ да ходи изъ градѣтъ), К. Тотювъ, Д. Кукумявковъ и Г. Кириаковъ. Работата на събранието бѣ: да се размисли по кой начинъ да се извѣсти за бунтъ на българското население изъ околнитѣ села. Иисменно ли, или изуста чрѣзъ пратенници и, кое отъ тѣзи извѣстия може повече да повлияе надъ духоветѣ да повѣрватъ. Нено постоянствувае, както и по прѣди, че съ писма повече хѣра пропадали и скоро се откривала работата, а съ пратенници да извѣстятъ изуста, никой неможалъ да узнае: кой е билъ пратенъ